

Peter Vink laat de proefopstelling zien van de laserinstallatie waarmee de Grote Kerk vanaf 21 december wordt beschenen. foto Reinier van Willigen

Een groene straal op N 52 13.247, E 6 53.738

ENSCHEDÉ - De Cultuurmijl, de verbinding tussen de Grote Kerk en Tetem 2 in Roombeek krijgt er een bijzonder kunstwerk bij. Letterlijk een hoogstandje, want op de 23 meter hoge fabriekspijp van Tetem wordt een laserinstallatie bevestigd van waaruit de Grote Kerk aan de Oude Markt wordt beschenen. Een groene lichtbundel zal 's avonds na achten door de Enschedese nacht priemen. Als een strakke lijn die het begin- en eindpunt volgens de kortste afstand, dus linea recta, met elkaar verbindt. In de woorden van de Amsterdamse kunstenaar Peter Vink gaat het om een strak lint tussen de GPS-coördinaten N 52 14.14.053, E 6 53.789 en N 52 13.247, E 6 53.738. Tien jaar lang schijnt het kunstwerk van Peter Vink op onregelmatige tijden. „Direct na acht uur is de laserstraal tien minuten te zien, daarna gebeurt dat op onvoorspel-

bare tijden. Daar heb ik bewust voor gekozen want daardoor lijkt het net een natuurverschijnsel.” In theater Prismare gaf de kunstenaar gisteravond een eerste proeve van bekwaamheid. Dat gebeurde in het kader van een informatieavond voor omwonenden. Die zien zich nu na de geluidskunst van Bill Fontana en de sculptures van Andreas Oldörp met een derde kunstuiting langs de Cultuurmijl geconfronteerd. Peter Vink verklaarde dat hij de verbinding tussen de twaalf culturele instellingen in Enschede blind kan uittekenen, zo vaak heeft hij de stad bezocht. „Het is een hele mooie verbinding op de landkaart. Daar wilde ik per se wat mee doen. Vanaf de plattegrond van dit deel van Enschede heb ik mijn concept uitgewerkt. Uiteindelijk is het een touw door de lucht geworden.”

ZORUBOERKI
Het Thomashuis
van de Helmerhoek
met een verstand

‘We z een te we le op ell

In het Thomashuis in de Helmerhoek geen witte muren en lange brede gangen maar vlaggetjes aan het plafond, de geur van een versgebakken taart en hond Biele om mee te knuffelen.

door **Andrea Holwerda**

Eerst woonde John in een verzorgingstehuis en haalde hij allemaal oude mensen om zich heen. Dat vond hij niet zo leuk. „Je bent ook nog helemaal geen ouwe vent”, zegt zorgondernemer Anja Blokhuis met een knipoog. Hij was dus eerblij toen hij samen met zijn partner en zes andere bewoners terecht kon in het Thomashuis in Enschede. „Vind je het hier gezellig John?”, vraagt Anja. „Ja!”, zegt hij recht en op zijn gezicht verschijnt een grote glimlach. Het is eigenlijk precies hoe Hans van Putten in 2001 op het concept van de Thomashuizen kwam. Hij was ontevreden over de onpersoonlijke instelling waarin zijn eigen verstandelijk beperkte zoon Thomas woonde. Toen hij geen alternatief kon vinden, besloot hij daar zelf voor te zorgen. Ook An

ENSCHEDÉ

**Cliënten tevreden
nieuwe ‘hulp’**